

REJSERAPPORT

VESTSAHARA – EUCOCO-KONFERENCE I MADRID

Tid: 14. - 15. november 2014

Sted: Madrid

Deltagere: MF Christian Juhl (EL)

Formål

430 politikere, organisationsfolk fra bl.a. solidaritetsgrupper og fagforeninger og intellektuelle mødtes på Universidad Complutense i den vestlige del af Madrid til den 39. konference for support og solidaritet med Saharawi-folket. Mødet holdes hvert år, forskellige steder i Europa. I år var der deltagere fra mange afrikanske lande, fra Latinamerika, Asien og Europa.

17.11.2014

Arrangørerne har mærket en stigende interesse for Vestsahara-spørgsmålet. Deltagerkredsen er meget bred, lige fra den belgiske professor, der har været med alle årene, over den kvindelige repræsentant fra den amerikanske J. F. Kennedy Foundation, til fagforeningsfolkene fra det spanske CCOO.

Væsentligste punkter

a. Baggrund

I 1975 besatte Marokko landet. Befrielsesbevægelsen POLISARIO kæmpede for selvstændighed. Den 29. april 1991 vedtog FNs sikkerhedsråd en fredsplan med en våbenhvile, som skulle træde i kraft den 6. september samme år, samt dannelsen af en FN-mission til at organisere en folkeafstemning i Vestsahara (MINURSO). Selve folkeafstemningen skulle foregå i januar 1992. Trods gentagne opfordringer fra FN er den folkeafstemning, der skal afgøre, om Vestsahara skal være en del af Marokko, have selvstyre eller være selvstændig, aldrig gennemført. Landet er fortsat besat af Marokko.

Der lever ca. 500.000 Saharawier i de besatte områder og ca. 170.000 flygtninge i Tindouf-lejrene i Algier. Mange bor i udlandet, ikke mindst i Spanien.

Vestsahara er anerkendt af 81 lande – dog ikke af Danmark.

b. Workshops

Fredag eftermiddag var der velkomsttaler og formel organisering af konferencen.

Det meste af lørdagen foregik i 7 workshops med forskellige emner:

- Politik og information
- Menneskerettigheder og de besatte områder
- Samarbejde og humanitære indsatser
- Naturressourcer
- Kvinder
- Ungdom, kultur og sport
- Murene og ofre fra minerne? (Muro y Víctimas de minas)

c. Folketingets beslutning om Vestsahara

Konferencen blev afsluttet med en række taler, hvor jeg hilste fra udvalget (URU) og fortalte om udvalgets beretning fra foråret 2014 (B 40), som bl.a. indeholder flg. opfordringer:

- at regeringen fortsat skal presse på for, at FN sikrer folkeafstemning,
- at regeringen via FN arbejder for, at MINURSOs indsats også omfatter overvågning af menneskerettigheder i de besatte områder,
- at opfordre regeringen til at arbejde for at sikre øgede midler til humanitær indsats i flygtningelejrene,
- at regeringen fraråder offentlige institutioner at engagere sig i finansielle aktiviteter og indkøb af varer fra områder med uafklaret folkeretlig status som Vestsahara, så længe der ikke er klarhed over, om transaktionerne kommer den oprindelige befolkning til gode.

Endvidere opfordrer flertallet regeringen til fortsat at opfordre danske virksomheder til at følge samme linje og sikre, at deres kommercielle aktiviteter ikke skader lokalbefolkningen, og til at udvise særlig agtpågivenhed ved engagement i områder med uafklaret suverænitets som Vestsahara

(Punkterne blev optaget i konferencens beslutninger som opfordring til andre landes parlamenter/udenrigsudvalg om at gøre det samme.)

Jeg orienterede om de 4 danske kommuner, der har besluttet ikke at købe vejsalt fra Vestsahara, så længe Marokko fastholder besættelsen af landet. Jeg orienterede også om, at alle danske repræsentanter i EU-parlamentet havde stemt nej til fiskeriaftalen mellem Marokko og EU.

d. Beslutninger

Der blev taget en lang række indstillinger fra workshops til efterretning som fokuspunkter i det kommende års arbejde.

Det blev bl.a. besluttet, at:

- understøtte FNs beslutning fra i år om at analysere situationen grundigt og understrege kravet om folkeafstemning,
- fortsætte arbejdet med at ændre fiskeriaftalen mellem Marokko og EU, hvor Marokko har inddraget fiskerettighederne ud for Vestsahara uden at inddrage befolkningen, og uden at de profiterer på aftalen,
- fortsætte arbejdet overfor FN om at MINURSO også omfatter overvågning af menneskerettighedsovertrædelser. MINURSO er efter sigende den eneste FN-repræsentation, der ikke omfatter menneskerettigheder,
- arbejde mod den udnyttelse af Vestsaharas undergrund og havområder, som Marokko ulovligt administrerer,
- arbejde for, at de politiske mord, forsvindinger og fængslinger, som Marokko har gennemført, behandles ved internationale domstole, og at skyldige retsforfølges,
- arbejde for Saharawiernes adgang til sundhed, fødevarehjælp, uddannelse og kultur – både i de besatte områder og i flygtningelejrene.

Konferencen og dens beslutninger er/bliver beskrevet på EUCOCOs hjemmeside:

www.eucocomadrid.org

Udvalgets videre arbejde

Konferencen gav en god indsigt i den omfattende internationale opbakning, der er bag FNs krav om Saharawiernes ret til en folkeafstemning om selvbestemmelse/selvstændighed.

Konferencen var en god anledning til at hilse på ressourcepersoner fra andre lande. Jeg mødte bl.a. repræsentanter fra menneskerettighedsorganisationer, som jeg mødte under besøg i de besatte områder i 2013.

Jeg anbefaler

- at udvalget følger EUCOCOs arbejde og deltager i deres årlige konference,
- at en delegation fra udvalget besøger både de besatte områder og flygtningelejrene i Tindouf. (Samtaler med mangeårige deltagere i Vestsahara-arbejdet på konferencen kan ikke bekræfter Udenrigsministeriets sikkerhedsmæssige forbehold overfor et besøg i Tindouf),
- at vi anmelder en forespørgselsdebat i salen eller et samråd i udvalget, hvor udenrigsministeren orienterer om arbejdet bl.a. i EU og FN, og orienterer om regeringens planer om arbejdet i forhold til Vestsahara - på baggrund af udvalgets beretning B 40,
- at vi i løbet af 2015 arrangerer en høring i URU om situationen i Vestsahara.